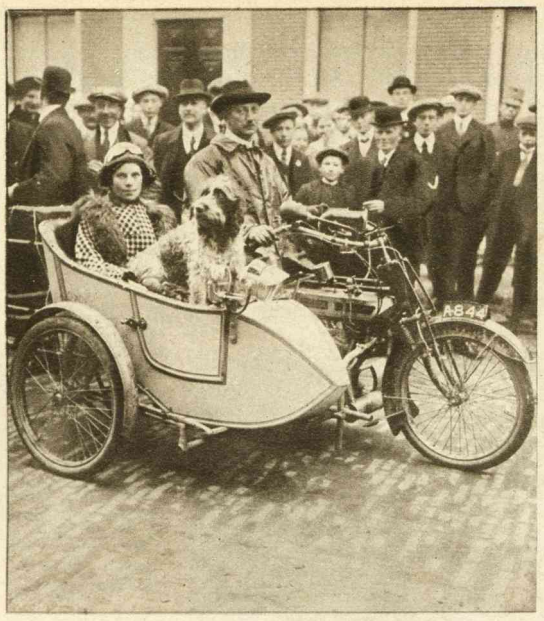
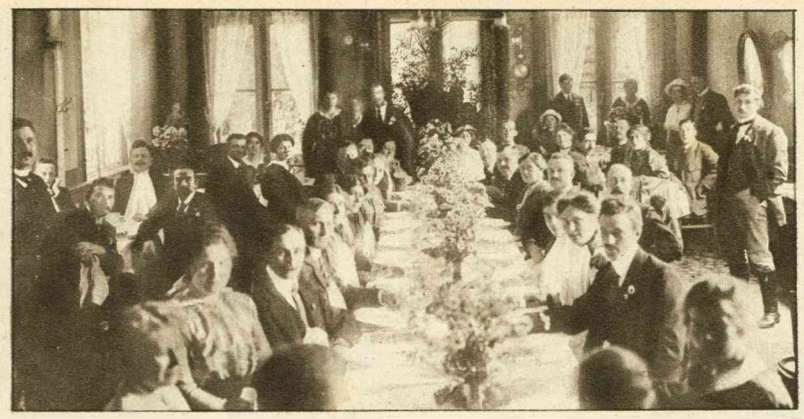

MOTORTOCHT LEEUWARDEN-BEETSTERZWAAG.
Ter gelegenheid van de sluiting van het seizoen zijn door de Friesche Motorclub en den „A.N.W.B." eenige welgeslaagde feesten georganiseerd. Er werd o.a. een clubtocht gehouden van Leeuwarden naar Beetsterzwaag, waarvoor de belangstelling zeer groot was. Links: Een aardig stelletje, dat aan den tocht deelnam. Midden: Aan het déjeuner te Beetsterzwaag. Rechts: de heer D. H. Pasman (X), van Steenwijk, met de eenige dame, die den tocht op den bagagedrager medemaakte. (*foto's v. d. Peijl.*)

Een mislukte Grap

De grap werd natuurlijk uitgedacht door het vruchtbare, vindingrijke brein van Louis Duinstee en was, even natuurlijk, bestemd om Karel Harmans een hak te zetten. Deze twee waren steeds in de weer elkander belachelijk te maken, hoofdzakelijk met het doel hierdoor ten koste van het slachtoffer een glimlach te tooveren op het bekoorlijke gelaat van juffrouw Greta Beernink.

Juffrouw Beernink was de eenige dochter van een gefortuneerden vader. Dit vereenigd met het reeds vermelde feit dat ze bekoorlijk was en bovendien geestig en lieftallig, is voldoende om het elkeen duidelijk te maken dat ze vele bewonderaars had. Onder de talrijke motten, die vlogen rondom de vlam van haar aantrekkelijkheden waren Duinstee en Harmans de meest bevoorrechten.

Beide jongemannen mochten zich verheugen in het genot van een flink inkomen, doch terwijl Harmans hiervoor dagelijks van tien tot vier uur in een zeer verantwoordelijke positie aan een groote Amsterdamsche bankinstelling werkzaam was, was Duinstee steeds bevrijd geweest van de noodzakelijkheid door arbeid in eigen onderhoud te voorzien, doordat de oude heer Duinstee zoo voorzienend was geweest bij zijn dood een aanzienlijk vermogen aan zijn zoon na te laten. Louis Duinstee kon zich hierdoor de weelde veroorloven te gelooven dat hij artistiek talent had, waaraan hij verplicht was een ruim en luxueus ingericht atelier te bezitten, alwaar hij allerlei impressionnistische meesterstukken fabriekte, tot groot vermaak van zijn talrijke vrienden.

„Die jonge Duinstee is een uitstekende partij," merkte de heer Beernink op in een gesprek met zijn vrouw. „Hij is knap van uiterlijk, beschaafd enne .... gefortuneerd, maar toch zou ik als schoonzoon Harmans prefereeren, iemand die wat hij is door eigen kracht geworden is, een hardwerkende knappe kop! Maar — Greta moet zelf kiezen!"

„Maak je daarover niet moeilijk," was het antwoord van zijn vrouw. „Ze zal dat wel doen, als 't haar tijd is. Er is geen haast bij!"

En zoo ging het duel tusschen de mededingers voort, zonder dat een der partijen voordeel behaalde en terwijl de bevallige oorzaak van dezen kampstrijd lachte en praatte en danste met beiden en weigerde van eenige voorkeur blijk te geven. Harmans' critiek op Duinstee's kladwerk amuseerde haar, maar dat deden ook Duinstee's opmerkingen op Harmans' bedaarde, methodische wijze van doen. Onderwijl had er niets bijzonders plaats, tot de Beerninks besloten een gemaskerd bal te geven. Deze gebeurtenis deed de grap ontstaan!

Louis Duinstee zat op een namiddag, een veertien dagen voor het bal, in zijn atelier. Op den vloer rondom hem lagen schetsen in alle stadien van wording; de groote vraag van het kostuum voor het aanstaande bal hield zijn geest bezig en ridders, misdadigers, cowboys en dergelijke schilderachtige personen lagen rondom verspreid.

Daar werd op de deur geklopt.

„Binnen!" riep hij. — „O, zijn jullie 't!" ging hij voort, toen een paar blondharige jongelieden binnentraden. „Wel, waarmee kan ik de tweelingen een genoegen doen?"

„Met niets bijzonders. We dachten: laten we eens binnenloopen en zien waar hij nu aan bezig is. Is 't dat?"

„Neen, dàt is 't!" antwoordde Louis, naar een groot doek op een ezel wijzende. „Wat denk je dat het voorstelt?"

De tweelingen namen een plechtige houding aan. Het was een luchthartig paar, aan Duinstee verbonden door menige nooit terugbetaalde kleine geldleening en verscheidene gezellige feestjes. Ze werden nooit afzonderlijk gezien en waren deswegen bij hun vrienden bekend als Scylla en Charibdis.

„'t Is fijn!" merkte Scylla op, na een pauze. „'t Lijkt wel een stormachtige zee — op doek."

„Een stormachtige zee!" lachte zijn broeder, „ben je dwaas, 't is 't Vondelpark!"

„Beiden mis!" zei de artist. „'t Is — da's te zeggen, 't moet worden: de Dam bij nacht".

De tweelingen gierden het uit van de pret.

„Is dat Naatje?" vroeg er een.

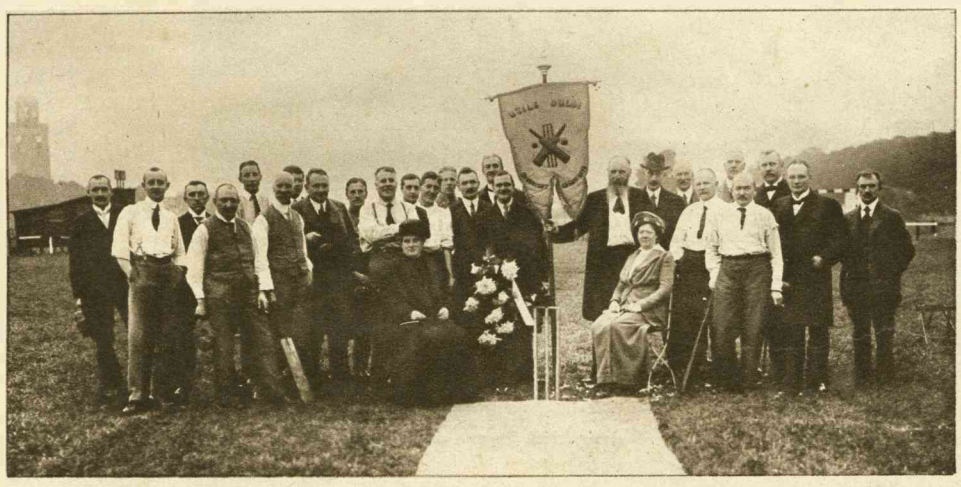
„Neen, dat is een politieagent," legde Louis uit. „Wees voorzichtig

WANDELTOCHT DEN HAAG—HOEK VAN HOLLAND EN TERUG.
Door de Haagsche Sportvereeniging „Steeds Voorwaarts" is verleden week een wandeltocht georganiseerd van den Haag naar Hoek van Holland en terug, waaraan van de ruim 50 inschrijvers 44 deelnamen. De geheele afstand, ruim 40 K.M., werd in ongeveer 6 uur volbracht. Hierboven een groep der deelnemers. (*foto Hijmans.*)

EEN PADDENSTOELEN-EXCURSIE.
Groep van deelnemers aan de Zondag j.l. door de Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging gehouden paddenstoelen-excursie naar het Gooi. (*V.F.B.*)

40-JARIG BESTAAN DER DEVENTER CRICKET- EN VOETBALCLUB „U. D."
Hierboven eenige foto's genomen tijdens den op Zondag 10 October gespeelden cricketwedstrijd ter herdenking van het 40-jarig bestaan der Deventer Cricket- en Voetbalclub „U. D." Links: het door de dames Lugard en Ankersmit aan het bestuur aangeboden bloemstuk Rondom het vaandel een groep van leden en oud-leden. Rechts: een aantal op den voorgrond tredende personen, die den wedstrijd bijwoonden. Van links naar rechts: W. J. Lugard, Red. v. d. „Kampioen"; C. B. Vervoort; G. J. Lugard; J. Ankersmit; J. H. Ankersmit; St. Coldeweij, voorzitter „U. D."; M. Peereboom, uitgever Dev. Courant; Mevr. Ankersmit; H. H. Lugard; Mr. H. P. Marchant, lid der Tweede Kamer; Mevr. Lugard; Dr. Goossen.